

1) Den Franske Republik har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler den i henhold til artikel 5, stk. 1, i Rådets direktiv 95/21/EF af 19. juni 1995 om håndhævelse over for skibe, der anløber Fællesskabets havne og sejler i farvande under medlemsstaternes jurisdiktion, af internationale standarder for skibes sikkerhed, for forureningsforebyggelse samt for leve- og arbejdsvilkår om bord (havnestatskontrol), idet den ikke har gennemført et samlet årligt antal inspektioner, der svarer til mindst 25 % af det antal enkeltskibe, der anløb franske havne i 1999 og 2000.

2) Den Franske Republik betaler sagens omkostninger.

(¹) EFT C 19 af 25.1.2003.

DOMSTOLENS DOM

(Femte Afdeling)

af 17. juni 2004

i sag C-99/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Irland (¹)

(Traktatbrud — direktiv 2000/52/EF — gennemskueligheden af de økonomiske forbindelser mellem medlemsstaterne og de offentlige virksomheder — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist)

(2004/C 201/10)

(Processprog: engelsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-99/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: J. Flett) mod Irland (befuldmægtiget: D. O'Hagan), angående en påstand om, at det fastslås, at Irland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Kommissionens direktiv 2000/52/EF af 26. juli 2000 om ændring af direktiv 80/723/EØF om gennemskueligheden af de økonomiske forbindelser mellem medlemsstaterne og de offentlige virksomheder (EFT L 193, s. 75), idet Irland ikke har sat de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme direktivet eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen om sådanne bestemmelser, har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C. Gulmann, og dommerne S. von Bahr (refererende dommer) og R. Silva de Lapuerta; generaladvokat: A. Tizzano; justitssekretær:

R. Grass den 17. juni 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Irland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Kommissionens direktiv 2000/52/EF af 26. juli 2000 om ændring af direktiv 80/723/EØF om gennemskueligheden af de økonomiske forbindelser mellem medlemsstaterne og de offentlige virksomheder, idet Irland ikke har sat de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv.

2) Irland betaler sagens omkostninger.

(¹) EFT C 101 af 26.4.2003.

DOMSTOLENS DOM

(Fjerde Afdeling)

af 10. juni 2004

i sag C-302/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik (¹)

(Traktatbrud — direktiv 1999/22/EF — hold af vilde dyr i zoologiske haver — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist)

(2004/C 201/11)

(Processprog: italiensk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-302/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: M. van Beek og R. Amorosi) mod Den Italienske Republik (befuldmægtigede: I.M. Braguglia, bistået af G. de Bellis), angående en påstand om, at det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 1999/22/EF af 29. marts 1999 om hold af vilde dyr i zoologiske haver (EFT L 94, s. 24), idet den ikke har udstedt de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv, eller idet den under alle omstændigheder ikke har givet Kommissionen meddelelse om disse bestemmelser, har Domstolen (Fjerde Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J.N. Cunha Rodrigues (refererende dommer), og dommerne J.-P. Puissochet og K. Lenaerts; generaladvokat: P. Léger; justitssekretær: R. Grass, den 10. juni 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 1999/22/EF af 29. marts 1999 om hold af vilde dyr i zoologiske haver, idet den ikke inden for den fastsatte frist har udstedt de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv.

2) Den Italienske Republik betaler sagens omkostninger.

(¹) EFT C 213 af 6.9.2003.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 3. marts 2004 af Simvulio tis Epikratias i sagen ELMEKA N.E. mod Ypourgos Oikonomikon

(Sag C-182/04)

(2004/C 201/12)

Ved dom afsagt den 3. marts 2004, indgået til Domstolens Justitskontor den 19. april 2003, har Simvulio tis Epikratias i sagen ELMEKA N.E. mod Ypourgos Oikonomikon forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse.

De faktiske omstændigheder og de præjudicielle spørgsmål er de samme som i sag C-181/04.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 3. marts 2004 af Simvulio tis Epikratias i sagen ELMEKA N.E. mod Ypourgos Oikonomikon

(Sag C-183/04)

(2004/C 201/13)

Ved dom afsagt den 19. april 2004, indgået til Domstolens Justitskontor den 19. april 2004, har Simvulio tis Epikratias i sagen ELMEKA N.E. mod Ypourgos Oikonomikon forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse.

De faktiske omstændigheder og de præjudicielle spørgsmål er de samme som i sag C-181/04.

Sag anlagt den 7. maj 2004 af Kommissionen mod Forbundsrepublikken Tyskland

(Sag C-204/04)

(2004/C 201/14)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 7. maj 2004 anlagt sag mod Forbundsrepublikken Tyskland af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Nicola Yerrell, Kommissionens Juridiske Tjeneste, og Horstpeter Kreppel, dommer ved arbejdsretten, der er udstationeret som national ekspert ved Kommissionens Juridiske Tjeneste, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i medfør af artikel 1, 2 og 5 i Rådets direktiv 76/207/EØF (¹) og som er fastsat i § 4 i bilaget til Rådets direktiv 97/81/EF (²) om rammeaftalen vedrørende deltidsarbejde, der er indgået af Unice, CEEP og EFS — Bilag: Rammeaftale om deltidsarbejde, idet kvinder, som udgør den overvejende del af den offentlige sektors deltidsansatte, som er ansat med en arbejdsuge på mindre end 18 timere, indirekte forskelsbehandles, derved at deltidsansatte ikke er valgbare til persona-leudvalgene, hvis de

a) i medfør af § 14 stk. 2 i Bundespersonalvertretungsgesetz og de tilsvarende bestemmelser i lovgivningen for delstaterne

— Bayern

— Berlin

— Bremen

— Hessen

regelmæssigt arbejder mindre end 18 timer om ugen, henholdsvis

b) i delstaterne

— Mecklenburg-Vorpommern

— Sachsen

— Schleswig-Holstein

— Thüringen

arbejder mindre en det halve af den almindelige ugentlige arbejdstid,

c) i delstaterne

— Baden-Württemberg

— Brandenburg

— Rheinland-Pfalz

— Sachsen-Anhalt

arbejder mindre end en tredjedel af den almindelige ugentlige arbejdstid,